

Fiche 2: lange looptijd investering kernenergie

Opvatting: Vergunnings-/veiligheidsprocedures moeten simpel en kort zijn.

Antwoord: Van vergunning tot afwerking duurt veel langer dan hernieuwbare energie; als men procedures vereenvoudigt, brengt dat veiligheid in gevaar.

Argumenten:

De realiteit van de bouw van nieuwe kerncentrales leert ons dat ook de realisatietijd nodig voor de vergunningen en de bouw van reactoren, zeer ernstige vertragingen kent:

- De kerncentrales die onlangs afgewerkt zijn, hebben alle veel langere bouwperiodes meegemaakt. Zo heeft de bouwperiode van de Finse kerncentrale in Olkiluoto bijna 18 jaar geduurd, in plaats van de geplande 4 jaar. De Franse reactor in Flamanville zal met een realisatielooptijd te rekenen hebben die ruim meer dan drie keer langer is dan voorzien werd, namelijk ruim meer dan 17 jaar ipv 5 jaar. En de Amerikaanse reactor van Vogtle kende een realisatietijd van bijna 15 jaar, i.p.v. 8,5 jaar. De Engelse kerncentrale in aanbouw in Hinkley Point C verdubbelde dit jaar haar oorspronkelijke realisatieperiode van 6,6 jaar naar ongeveer 13 jaar. En ze is nog niet eens afgewerkt. Ook in Nederland is er reeds vertraging opgelopen, nog voor de eerste beton gegoten is.
- Het gevolg is dat de zogenaamde bouw van nieuwe kerncentrales ruim laat zal gebeuren. Het enige dat ze doen is ondertussen vele projecten voor hernieuwbare energie stilleggen, die nochtans veel sneller te realiseren zijn.

Om de realisatietijd in te korten, wil de kernlobby gevaarlijke praktijken toepassen:

- door het “**vereenvoudigen**”, “**harmoniseren**”, **lees versoepelen van allerhande wettelijke bepalingen** rond vergunningen, milieu effecten rapportering (MER), veiligheid, beveiliging, besmettingszonerings, enz. Op deze manier probeert men kunstmatig de totale periode van beslissing tot investering tot opstart van de productie te verkorten.
- Eén van de toverwoorden is: **internationale standaardisatie van regulering, en dat liefst op voorhand**, zodat een vergunning niet afhankelijk wordt van de “luxe van jarenlange marathons”. Hoe kan je nu een ontwerp maken, dat standaard past voor alle omstandigheden, zoals er zijn: aardbevings(on)gevoeligheid, overstromings(on)gevoeligheid, ondergrond(on)stabiliteit, al dan niet nabijheid van SEVESO-bedrijven, al dan niet nabijheid van woongebieden, politieke (on)stabiliteit,...
- Er valt te vrezen dat de zucht naar standaardisatie, harmonisatie en vereenvoudiging voor “innovatieve ontwerpen”, als een dekmantel kunnen dienen voor het **ontkennen, negeren, minimaliseren van reële risico's**, waardoor nieuwe reactoren nog onveilig starten dan de huidige reactoren met al hun problemen.